

humuleștean¹ de-ai noștri, că-i feciorul lui Ștefan a Petrei, gospodar de la noi din sat, și ți-i găsi beleaua cu dânsul pentru asta.

— He, he! să fie sănătos dumnealui, om bun; d-apoi chitești² dumneata că nu ne cunoaștem noi cu Ștefan a Petrei? zise moșneagul; chiar mai dinioară³ l-am văzut umblând prin târg, cu cotul subsuoară, după cumpărat sumani, cum îi e negustoria, și trebuie să fie pe-aici undeva, ori în vro dugheană, la băut adâlmașul⁴. Apoi bine că știu a cui ești, măi țică! ian stăi oleacă, să te duc eu la tată-tău și să văd, el te-a trimis cu pupăzi de vânzare, să spurci iarmarocul⁵?

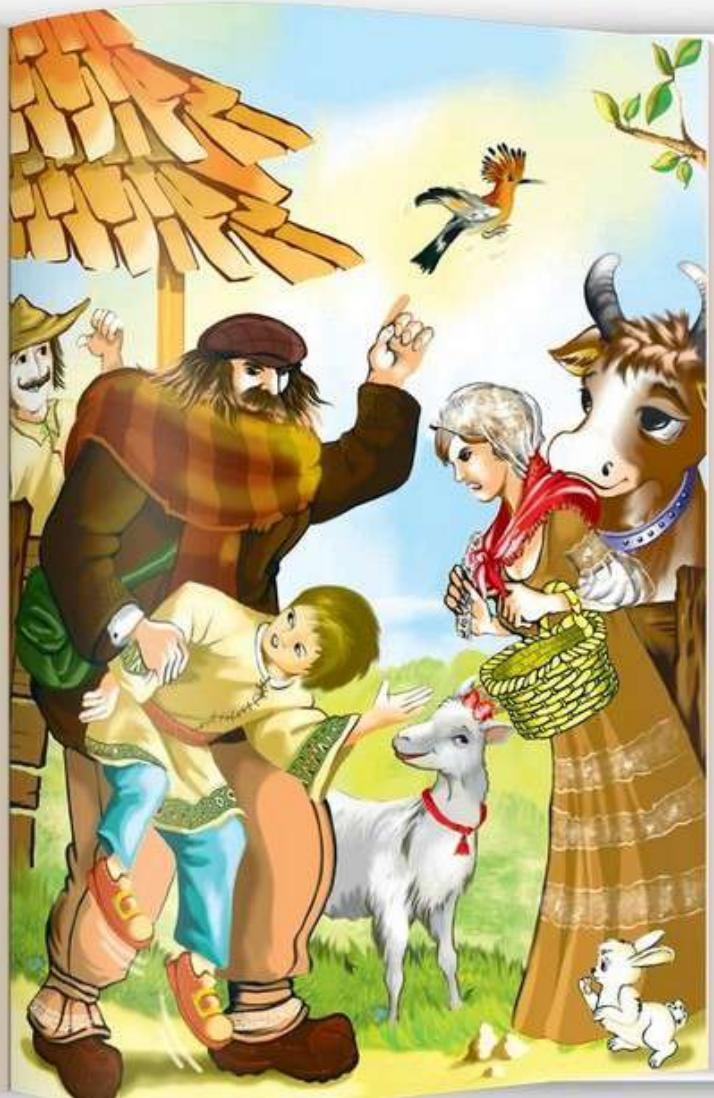
¹ humuleștean = locuitor din satul Humulești

² a chiti = a socoti, a crede

³ mai dinioară = adineaori, de curând

⁴ adâlmaș = aldâmaș, băutură oferită de cineva după încheierea unei vânzări

⁵ Credința populară spune că ai ghinion în ziua în care vezi sau auzi o pupăză.

aveam tocniți prășitor¹, tocmai în Valea-Sacă, aproape de Topoliță. Și pornind eu cu demâncarea, numai ce și aud pupăza cântând:

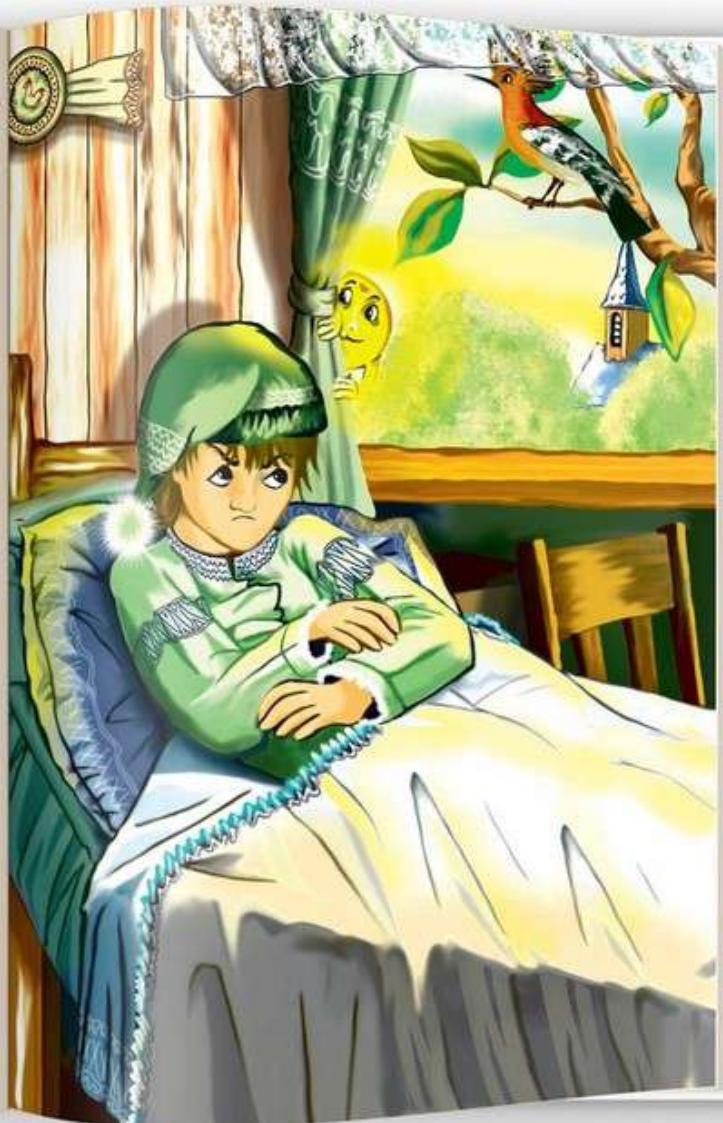
— Pu-pu-pup! pu-pu-pup! pu-pu-pup!

Eu, atunci, să nu-mi cau de drum tot înainte? mă abat pe la teiu, cu gând să prind pupăza, căci aveam grozavă ciudă pe dânsa: nu numai-decât pentru pupat, cum zicea mama, ci pentru că mă scula în toate zilele cu noaptea-n cap din pricina ei. (...) Dar ea, sărmana, se vede că se mistuise² de frica mea prin cotloanele scorburei, undeva, căci n-am mai dat de dânsa nicăiri; parcă intrase în pământ. „Măi! anapăda³ lucrul ș-aista!”, zic eu înciudat, scoțând căciula din cap și

¹ prășitor = muncitor care sapă câmpul cultivat și smulge buruienile

² a se mistui = a se ascunde

³ anapăda = anapoda, râu

tăcând molcom¹. Și scăpând eu cu obraz curat, îmi ieu traista cu blidele², pornesc spre sat, mă abat iar pe la teiu, mă suiu într-însul, pun urechea la gura scorburei și aud ceva zbătându-se înăuntru. Atunci ieu lespedea cu îngrijire, bag mâna și scot pupăza, vlăguită³ de atâta zbucium; iar ouăle, când am vrut să le ieu, erau toate numai o chisăliță⁴. După asta vin acasă, leg pupăza de picior c-o ață și-o îndosesc⁵ de mama vro două zile în pod prin cele putini hârbuite: și una-două, la pupăză, de nu știau cei din casă ce tot caut prin pod aşa des. Însă a doua zi după asta, iaca și mătuşa Măriuca lui moș Andrei vine la noi, c-o

¹ molcom = bland, liniștit

² blid = vas de lut

³ vlăguit = obosit

⁴ chisăliță = terci

⁵ a îndosi = a ascunde

